

Sygn. akt IV P 19/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Ławnicy:	J. W., M. A.
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2017 r. w Człuchowie

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko (...) Budowlany Spółka z o.o. w W.

o przywrócenie do pracy

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powoda P. M. na rzecz pozwanego (...) Budowlany Spółka z o.o. w W. kwotę 180 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 19/17

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Budowlany spółka z o.o. w W. o przywrócenie do pracy i cofnięcie jego wypowiedzenia umowy o pracę. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest zatrudniony u pozwanego na umowę na czas nieokreślony od 2 marca 2015 roku na stanowisku młodszego doradcy klienta na pełny etat z wynagrodzeniem miesięcznym 1850 zł. W dniu 3 stycznia 2017 roku po przybyciu do pracy zostałem wezwany do dyrektora marketu T. R. (1), który w rozmowie w cztery oczy, pod groźbą wymusił na mnie napisanie wypowiedzenia z pracy. W tym celu po rozmowie w cztery oczy wezwał pracownicę kadr, która podyktowała treść wypowiedzenia. Zdaniem powoda, wypowiedzenie które na nim zostało wymuszone spowodowane było tym, że obecnie powód kończy 62 lata zgodnie z nową ustawą objęty zostanie ochroną i może to kolidować z wymianą kadr. 09.01.2017 roku udałem się do dyrektora T. R. (1), któremu chciałem złożyć pismo wycofujące moje wypowiedzenie. Dyrektor odmówił przyjęcia tego pisma. Dlatego też pismo to wysłał pocztą za potwierdzeniem odbioru. W odpowiedzi; T. R. (1) stwierdził, że wypowiedzenie umowy o pracę zostało złożone skutecznie i pracodawca nie widzi możliwości jego wycofania.

Pełnomocnik pozwanej spółki w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniósł, że w zaistniałej w niniejszej sprawie sytuacji powodowi nie przysługuje

tego rodzaju roszczenie na gruncie przepisów kodeksu pracy. W dniu 3 stycznia 2017 r. powód został poproszony przez Dyrektora Marketu p. T. R. (1) na spotkanie, na którym strony miały zawrzeć porozumienie zmieniające warunki pracy (zmiany dotyczyły podwyższenia wynagrodzenia). W trakcie oczekiwania na przyście kierownika działu ogród powód w rozmowie z dyrektorem marketu poinformował go, że w zasadzie to on jest niezadowolony z pracy u pozwanego oraz panującej w markecie atmosfery. Powód narzekał twierdząc, że nie pracuje mu się dobrze i wskazał, że najchętniej to zwolniłby się. Wówczas miałby więcej czasu na wykonywanie „swoich prywatnych prac”. W trakcie tej rozmowy, podczas której powód wyrażał w sposób ciągły swoje ogólne niezadowolenie z pracy, przyszedł kierownik działu ogród. W jego obecności powód ponownie wskazał na chęć i zamiar rozwiązania umowy o pracę. Pomimo poinformowania powoda o zamiarze zawarcia z powodem porozumienia w przedmiocie podwyżki, powód w trakcie spotkania podtrzymywał chęć złożenia wypowiedzenia. Po zapytaniu powoda wprost czy jest pewien swojej decyzji uzyskaniu twierdzącej odpowiedzi na tak postawione pytanie, zaprosił na spotkanie A. C., zajmującą się u pozwanego sprawami personalnymi. Z uwagi na to, iż wypowiedzenie powinno nastąpić w formie pisemnej, pani A. C. udostępniła powodowi wydruk wzoru oświadczenia pracownika o wypowiedzeniu umowy o pracę zawierającego podstawowe stwierdzenia oraz wymagający uzupełnienia. Powyższy wydruk powód wypełnił własnoręcznie. A. C. nie dyktowała powodowi treści wypowiedzenia, przekazała niezbędne informacje na temat przysługującego mu urlopu. Opisane powyżej spotkanie przebiegało w przyjaznej atmosferze. Przełożeni powoda nie kryli zdziwienia jego decyzją, w związku z czym wielokrotnie upewniali się, czy powód jest całkowicie przekonany o jej słuszności. Na żadnym etapie tego spotkania nie doszło do jakichkolwiek gróźb, czy też „wymuszeń”. Pozwany otrzymał od powoda pismo z dnia 9 stycznia 2017 r., w którym to powód wskazał, że „złożył wniosek o zwolnienie z pracy na zasadzie porozumienia stron”, co też miał uczynić „pod presją”, w związku z tym „wycofuje go w całości”. W odpowiedzi na pismo powoda pozwany poinformował, iż wypowiedzenie umowy o pracę złożone przez powoda w dniu 3 stycznia 2017 r zostało złożone skutecznie i pracodawca nie widzi możliwości jego wycofania.

Sąd ustalił co następuje:

Powód P. M. był zatrudniony w pozwanej spółce (...) spółka z o.o. w W. od 2.12.2013 r. 30.06.2017 r. ostatnio na podstawie umowy na czas nieokreślony od 2.03.2015 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku młodszego doradcy klienta.

(dowód: akta osobowe powoda cz. B k. 3 i 16, cz. C k.6).

W dniu 3 stycznia 2017 r. powód został poproszony przez Dyrektora Marketu p. T. R. (1) na spotkanie, na którym strony miały zawrzeć porozumienie zmieniające warunki pracy (zmiany dotyczyły podwyższenia wynagrodzenia). W trakcie rozmowy powód wskazał na chęć i zamiar rozwiązania umowy o pracę. Na pytania dyrektora marketu powód potwierdził wolę wypowiedzenia umowy o pracę. (...) wypowiedzenia powód wypełnił własnoręcznie posiłkując się informacjami pracownika biura kadr i go podpisał. Spotkanie przebiegało w przyjaznej atmosferze. Powód podziękował i pożegnał się ze współpracownikami.

(dowód: zeznania świadków k.64-66, A.C. od 00:05:23 do 00:28:54, T.R. od 00:28:54 do 00:57:30, K. Z. od 00:57:30 do 01:13:39).

Powód P. M. 3.01.2017 r. złożył pracodawcy pisemne oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy o pracę z zachowaniem ustawowego trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

(dowód: akta osobowe powoda cz. C k.6).

Powód 11.01.2017 r. złożył do pracodawcy pismo o cofnięciu wniosku o zwolnienie z pracy na zasadzie porozumienia stron, z uwagi na złożenie go pod wpływem i presją kierownika T. R. (1).

(dowód: akta osobowe powoda cz. C k.7).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Wypowiedzenie umowy o pracę złożone przez pracownika stanowi oświadczenie woli w przedmiocie rozwiązania łączącego strony stosunku pracy.

Kodeks pracy nie reguluje skutków wadliwego złożenia oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy o pracę, więc stosownie do treści przepisu art. 300 k.p. w tym zakresie mają odpowiednie zastosowanie przepisy działu IV kodeksu cywilnego od art. 82 k.c. do 88 k.c.

Wada oświadczenia woli to nieprawidłowe funkcjonowanie mechanizmu woli bądź niezgodność między powzięciem woli a jej przejawem (vide: Ciszewski Jerzy (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. II Opubl. LexisNexis 2014).

Przyjmuje się powszechnie, iż kodeks cywilny wyróżnia pięć wad oświadczenia woli mianowicie brak świadomości lub swobody, pozorność, błąd, podstęp i groźbę a w doktrynie pojawia się pogląd, iż szóstą wadą oświadczenia woli jest wyzysk.

W przedmiotowej sprawie powód w piśmie z 9.01.2017 r. powołuje się na „wpływ” i „presję” kierownika przy złożeniu wniosku o zwolnienie z pracy na zasadzie porozumienia stron.

Profesjonalny pełnomocnik powoda ani w piśmie procesowym z 16.05.2017 r. ani podczas rozprawy nie sprecyzował na jaką wadę oświadczenia woli przewidzianą w kodeksie cywilnym powołuje się powód.

Obowiązujące przepisy kodeksu cywilnego nie przewidują jako wady oświadczenia woli ani „wpływu” ani „presji”.

Wpływ czy presja jako oddziaływanie na kogoś mające go skłonić lub zmusić do czegoś mają szerszy zakres znaczeniowy niż groźba bezprawna, o której mowa w przepisie art. 87 k.c.

Powód w uzasadnieniu swojego pozwu wskazuje że dyrektor marketu T. R. (1) w rozmowie w cztery oczy pod „groźbą” wymusił na nim napisanie wypowiedzenia z pracy.

Pełnomocnik powoda żądający w jego imieniu przywrócenia do pracy winien w toku postępowania zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. udowodnić, iż złożenie przez powoda oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy o pracę nastąpiło pod wpływem groźby bezprawnej.

Groźba musi być skierowana na osiągnięcie zamierzonego celu w postaci skłonienia drugiej strony do złożenia oświadczenia, musi być podmiotowo ukierunkowana. Musi ona pochodzić od osoby, a nie wynikać z sytuacji. Obawa wywołana groźbą musi być obiektywnie uzasadniona. Groźba (vis compulsiva) jest bezprawna, jeżeli grozi dokonaniem czynu zabronionego przez prawo (np. pobiciem, zniszczeniem mienia) albo sprzecznego z powszechnie przyjętymi w społeczeństwie normami etycznego postępowania i wzajemnego współżycia, które należy uważać za część obowiązującego porządku prawnego. Dalszą przesłanką uchylecia się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem groźby jest związek przyczynowy groźby ze złożeniem tego oświadczenia. Polega on na tym, że zagrożony składa określone oświadczenie dlatego, że boi się spełnienia groźby, a więc czyni to wbrew swojej woli, która z powodu przymusu psychicznego wywołanego groźbą utraciła cechę swobody(tak: Gudowski Jacek (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Księga pierwsza. Część Ogólna).

Kodeks cywilny określa więc przesłanki groźby, które nadają jej charakter normatywny. Są nimi: bezprawność, powaga groźby i normalny związek przyczynowy między groźbą a złożeniem oświadczenia woli określonej treści, przy czym przesłanki te muszą wystąpić łącznie.

W niniejszej sprawie jak wynika z jednoznacznych, stanowczych, jasnych, korelujących ze sobą a przez to w ocenie sądu zasługujących na wiarygodność zeznań świadków, zawnioskowanych przez pełnomocnika powoda, A. C., T. R. (2) i K. Z. (2) wynika, iż powód bez jakiegokolwiek wpływu, presji czy groźby sam podjął decyzję o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Pełnomocnik powoda w trakcie przewodu sądowego, mimo spoczywającego na nim ciężaru dowodu, nie wykazał, by wystąpiły łącznie cytowane wyżej przesłanki wystąpienia w przypadku powoda wady oświadczenia woli w postaci bezprawnej groźby.

Zdaniem sądu skoro powód nie wykazał groźby jako wady jego oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy o pracę a tym samym skutecznego uchylenia się od tego oświadczenia woli żądanie przywrócenia do pracy należało oddalić.

O kosztach procesu sąd orzekł stosownie do treści 98 k.p.c. i § 9 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), zasadzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd też na mocy przepisu art. 217 § 3 k.p.c. pominął wniosek dowodowy pełnomocnika powoda przesłuchanie w charakterze świadka M. F. na okoliczność próby powoda doręczenia oświadczenia o uchyleniu się od oświadczenia woli złożonego 3.01.2017 r. zachowania się powoda po złożeniu oświadczenia woli w dniu 3.01.2017 r. i dotychczasowych planów powoda związanych z karierą zawodową, bowiem okoliczności doręczenia oświadczenia o uchyleniu się od oświadczenia woli złożonego 3.01.2017 r. są bezsporne więc nie wymagają dowodu a zachowanie powoda po złożeniu oświadczenia w dniu 3.01.2017 r. i jego plany zawodowe nie są istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.